

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

16.51
12

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
КУЛТУРА
Г-Н ВЕЖДИ РАШИДОВ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 83, ал. 1 от ПОДНС внасям следното предложение за изменение и допълнение на Обединения законопроект за изменение и допълнение на Закона за културното наследство № 853-13-26, постъпил на 16.11.2018 г., изготвен по реда на чл. 81, ал.2 от ПОДНС, на основата на приетите на първо гласуване: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за културното наследство № 854-01-81 и Законопроект за изменение и допълнение на Закона за културното наследство № 854-01-82.

Параграф 1 се изменя така: В чл.96, ал.1 и 2 се изменят така:

„(1) Идентификацията е научно-изследователска дейност, чрез която се определя дали дадено нематериално или материално свидетелство съответства на критериите за културна ценност, както и неговата класификация и категоризация по реда на този закон.

(2) Идентификация на културни ценности се извършва от националните и регионалните музеи самостоятелно или съвместно с други научни или културни организации и висши училища. Право да извършват идентификация имат и общински и частни музеи, определени със заповед на министъра на културата“.

(Мотиви: В ал.1 се връщат нематериалните свидетелства, които бяха изключени в първоначалния законопроект. В ал.2 са допълнени предложенията на министерството на културата. Чрез тях се улеснява и разширява процесът на идентификация на културни ценности, който е сложен и бавен и изисква усилията на повече специалисти).

Параграф 2 отпада:

(Мотиви: Предложение на министерството на културата, мотивирано в становището по законопроекта.)

Параграф 3 се изменя така: В чл.97 се правят следните изменения:

„1. Ал.3 се изменя така:

(3) Физически и юридически лица, притежаващи вещи или колекции от вещи, които могат да се определят като културни ценности, могат да поискат тяхната идентификация от съответните по тематичен обхват национални или регионални музеи. Право да извършват идентификация имат и общински и частни музеи, определени със заповед на министъра на културата.

(Мотиви: Предложение на министерството на културата, мотивирано в становището по законопроекта.)

Параграф 4 отпада:

(Мотиви: Предложение на министерството на културата. Следва да се запази и изискването, ако има предположение за незаконно придобиване на вещите, да бъдат уведомени на органите на Министерството на вътрешните работи и прокуратурата, което е задължение на всеки български гражданин.)

Параграф 5 отпада:

(Мотиви: Следва логиката на предложенията по §3.)

Параграф 7 отпада:

(Мотиви: Предложение на министерството на културата. Изискванията към фонда на колекционера следва да бъдат същите като изискванията към фонда на музей, тъй като паметниците на културата и в личните колекции и в музеите имат една и съща характеристика.)

Параграф 13 отпада:

(Мотиви: Предложение на министерството на културата. Предложеният текст на ал.3 противоречи на определението за археологически обекти, дадено в ал.1 на същия член. Предложеният текст на §13 създава възможност безнаказано да се унищожават археологически паметници от иманярски групи или от недобросъвестни строителни предприемачи.)

Параграф 15 се допълва така:

„Създава се ал.4:

(4) Възпроизвеждането изцяло или отчасти в изображение или по друг начин на новооткрити и/или новопроучени археологически културни ценности за период от десет години след датата на завършване на теренното проучване може да става само със съгласието на проучвателя, титуляр по съответното разрешение за теренно проучване. Проучвателят не може да откаже съгласие за възпроизвеждане в случай, че то е необходимо за проектантска дейност по смисъла на раздел V от този закон, при спазване на неговото авторско право.”

(Мотиви: Теренните изследователи на културни ценности влагат изключително много време, усилия и висока квалификация в своята работа. Те имат нужда от определен срок за обработка на откритите от тях движим и недвижими културни ценности. Логично е да им се даде възможност те първи да публикуват своите отрития.)

Параграф 16 се отразява на систематичното си място като изречение трето на ал.3, на чл.97 и се изменя така:

„Ако музеят не е в състояние и не извърши идентификацията и регистрацията, заявителят може да пренасочи искането си за идентификация и регистрация към друг музей“.

(Мотиви: От първоначално предложеното място в Преходни и заключителни разпоредби на действащия закон за текста на §16 се създава грешното впечатление, че се удължава законов срок, който е изтекъл през 2010 г., а подобно предложение не е правено от вносителите)

21 ноември 2018 г.

Вносител: